

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU**

ul. Zielona 8, 61-851 Poznań
Tel. (0-61) 852-15-17, 852-77-50, Fax (0-61) 851-86-44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 05 sierpnia 2008r.

RPZ- 61/18/08/AR

DECYZJA nr RPZ 28/2008

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50 poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 134 poz. 939), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu **postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów**, wszczętego z urzędu przeciwko Małgorzacie Stankiewicz - Klimka prowadzącej Prywatne Przedszkole Montessori „Bambini” w Poznaniu w związku ze stosowaniem we wzorcu umowy o nazwie: „umowa o opiekę przedszkolną” oraz Statucie Przedszkola 2007/2008 „Bambini” Prywatne Przedszkole Marii Montessori, postanowień o treści:

1. Czesne za Przedszkole wynosi 750 zł na miesiąc i może ulec zmianie w zależności od inflacji lub rosnących kosztów związanych z utrzymaniem (woda, prąd, gaz, żywność itp.) **(pkt 4 umowy)**
2. Czesne za przedszkole może ulegać zmianie w miarę potrzeb (np. zmiana stawki żywieniowej, wzrost utrzymania kosztów budynku i inne) **(paragraf 4.7. Statutu Przedszkola)**
3. Rodzice dzieci przyjętych do przedszkola wpłacają jednorazową stawkę wpisową w wysokości 500 zł (stawka może ulec zmianie w zależności od potrzeb placówki w chwili spisania umowy) **(paragraf 4.8. Statutu Przedszkola)**

w wyniku którego uprawdopodobniono, iż w/w Przedsiębiorca stosuje praktykę, o jakiej mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 powołanej ustawy, w związku ze zobowiązaniem się Przedsiębiorcy do podjęcia działań zmierzających do zaniechania naruszenia zbiorowych interesów konsumentów poprzez zmianę treści kwestionowanych postanowień umownych, nakłada się na **Małgorzatę Stankiewicz – Klimkę prowadzącą Prywatne Przedszkole Montessori „Bambini” w Poznaniu** obowiązek wykonania tego zobowiązania poprzez:

- a) zmianę umów istniejących w obrocie prawnym, w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji
- b) zawieranie nowych umów zgodnie z przyjętym zobowiązaniem i wzorcem umowy, załączonym do pisma Przedsiębiorcy z dnia 23 maja 2008r.
- c) zmianę paragrafów 4.7 i 4.8 Statutu Prywatnego Przedszkola „Bambini” zgodnie z przyjętym zobowiązaniem, określonym w piśmie Przedsiębiorcy z dnia 23 maja 2008r. oraz poinformowanie o wprowadzonej zmianie rodziców (opiekunów) dzieci korzystających z usług Prywatnego Przedszkola „Bambini”, w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, **nakłada się na Małgorzatę Stankiewicz – Klimkę prowadzącą Prywatne Przedszkole Montessori „Bambini” w Poznaniu** obowiązek złożenia informacji o stopniu realizacji zobowiązań nałożonych w punkcie I decyzji oraz przedłożenia potwierdzonych kopii umów zawartych zgodnie z postanowieniami ww. wzorca umowy, w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatura w Poznaniu wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające mające na celu kontrolę wzorców umów stosowanych w obrocie konsumenckim przez przedszkola niepubliczne działające na terenie województwa wielkopolskiego, pod kątem zgodności ich treści z przepisami art. 385¹- 385³ Kodeksu cywilnego, z uwzględnieniem klauzul wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

W ramach postępowania wyjaśniającego dokonano m.in. analizy wzorca umowy o nazwie: „umowa o opiekę przedszkolną” oraz Statutu Przedszkola 2007/2008 Bambini – Prywatne Przedszkole Marii Montessori w Poznaniu, prowadzonego przez Małgorzatę Stankiewicz – Klimkę (dalej: Przedsiębiorca). Kontrola w/w wzorców wykazała, że zawarto w nich postanowienia, które mogą naruszać zbiorowe interesy konsumentów, w związku z czym uzasadnione jest postawienie Przedsiębiorcy zarzutu stosowania postanowień umownych uznanych przez Sąd Okręgowy w Warszawie- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: SOKiK) za niedozwolone i wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy, postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2008r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) wszczął z urzędu postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w związku z podejrzeniem stosowania przez Małgorzatę Stankiewicz- Klimkę prowadzącą Prywatne Przedszkole Montessori „Bambini” w Poznaniu, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, określonych w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegających na stosowaniu we wzorcu umowy o nazwie: „umowa o opiekę przedszkolną” oraz Statucie Przedszkola postanowień o treści:

1. Czesne za Przedszkole wynosi 750 zł na miesiąc i może ulec zmianie w zależności od inflacji lub rosnących kosztów związanych z utrzymaniem (woda, prąd, gaz, żywność itp.) (pkt 4 umowy)
2. Czesne za przedszkole może ulegać zmianie w miarę potrzeb (np. z miana stawki żywieniowej, wzrost utrzymania kosztów budynku i inne) (paragraf 4.7. Statutu Przedszkola)
3. Rodzice dzieci przyjętych do przedszkola wpłacają jednorazową stawkę wpisową w wysokości 500 zł (stawka może ulec zmianie w zależności od potrzeb placówki w chwili spisania umowy) (paragraf 4.8. Statutu Przedszkola)

Przedsiębiorca poinformował, że w oparciu o zakwestionowany wzorzec zawarł 120 umów, sam zaś wzorzec umowy był przez Przedsiębiorcę stosowany od 01 września 2007r. Kolejne umowy będzie podpisywać w końcu sierpnia lub na początku września 2008r. Podkreślił jednocześnie, że umowy te będą zawierane zgodnie z nowo opracowanym wzorcem, natomiast

do umów już zawartych dołączony zostanie aneks, wprowadzający nowe postanowienia. Do w/w pisma Przedsiębiorca załączył nowy wzorzec umowy świadczenia usług w zakresie wychowania przedszkolnego oraz nowy wzór Statutu Prywatnego Przedszkola Montessori „Bambini”, wprowadzający zmianę treści kwestionowanych paragrafów 4.7 i 4.8 Statutu..

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Przedsiębiorca Małgorzata Stankiewicz – Klimka została wpisana do ewidencji placówek prowadzących działalność oświatową w formach szkolnych w zakresie przedszkoli jako prowadząca Prywatne Przedszkole Montessori „Bambini” w Poznaniu przez Prezydenta Miasta Poznania w dniu 05 kwietnia 2002r.

Zasady działania Prywatnego Przedszkola Montessori „Bambini” zostały określone w opracowanym przez Przedsiębiorcę Statucie Przedszkola, w którym zamieszczono m.in. postanowienia regulujące wzajemne prawa i obowiązki prowadzącego Przedszkole, pracowników i konsumentów korzystających z usług Przedszkola.

W ramach prowadzonej działalności Przedsiębiorca zawiera z konsumentami umowy świadczenia usług w zakresie wychowania przedszkolnego. W oparciu o postanowienia analizowanego wzorca zawarł [...] umów.

W niniejszym postępowaniu administracyjnym Prezes Urzędu zakwestionował przytoczone powyżej postanowienia pkt 4 wzorca umowy oraz paragrafów 4.7 i 4.8 Statutu Przedszkola, uznając je za tożsame z postanowieniami wpisanymi do rejestru niedozwolonych postanowień umownych.

W rejestrze postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone zamieszczone zostały postanowienia o następującej treści:

Poz. 59. *Czesne w następnych latach studiów może ulec zmianie w związku z uzasadnionym wzrostem kosztów ponoszonych przez uczelnię i zostanie ustalone przez rektora zarządzeniem wiążącym strony umowy przed rozpoczęciem nowego roku akademickiego* (wpis dokonany na podstawie wyroku SOKiK z dnia 10 kwietnia 2003r. sygn. akt XVII Amc 17/01)

poz. 643. *Wysokość czesnego może ulegać zmianom w zależności od inflacji i aktualnych kosztów kształcenia*” (wpis dokonany na podstawie wyroku SOKiK z dnia 05 października 2005r. sygn. akt XVII Amc 20/05)

Poz. 848. *Wysokość odpłatności ustala dyrektor placówki w oparciu o kalkulację kosztów bieżących. Odpłatność może ulec zmianie w ciągu roku szkolnego* (wpis dokonany na podstawie wyroku SOKiK z dnia 6 lipca 2006r. sygn. akt XVII Amc 60/05).

Przedsiębiorca przedłożył nowy wzorzec umowy świadczenia usług w zakresie wychowania przedszkolnego, w którym postanowienie pkt 4 umowy (§ 5 pkt 2 nowego wzorca) otrzymało treść: „Miesięczna opłata (czesne) za świadczone przez Przedszkole usługi w roku szkolnym 2008/2009 wynosi 875 zł (słownie osiemset siedemdziesiąt pięć zł).”.

Z kolei paragraf 4.7 (również § 4.7 nowego wzorca Statutu) oraz pkt F.4. roz. IV Statutu Prywatnego Przedszkola Montessori „Bambini” w Poznaniu zmieniono w następujący sposób: „Usługi świadczone przez Przedszkole są odpłatne (czesne). Wysokość czesnego ustalana jest w umowie o opiekę przedszkolną podpisywaną wraz z przyjęciem dziecka do przedszkola”. Natomiast paragraf 4.8 statutu został usunięty w nowym wzorcu Statutu. Zgodnie z przedstawionymi dokumentami Przedsiębiorca nie warunkuje przyjęcia do Przedszkola od wpłaty bezzwrotnego wpisowego.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 ustawy o okik ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2007 r., Nr 155, poz. 1095), a także osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

System oświaty w Polsce obejmuje – zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tj. Dz.U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572 ze zm) – m.in. przedszkola, które mogą być zarówno placówkami publicznymi, jak i niepublicznymi (art. 5 ust. 1 ww. ustawy). Z kolei, jak głosi preambuła do wymienionej ustawy o systemie oświaty, „oświata w Rzeczypospolitej Polskiej stanowi wspólne dobro całego społeczeństwa”. Świadczenie przez przedszkola edukacji w ramach systemu oświaty jest zatem usługą o charakterze użyteczności publicznej, co potwierdza również wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „SOKiK”) z dnia 5 lutego 2003 r., sygn. akt XVII Ama 36/02, w uzasadnieniu którego Sąd stwierdza m. in., iż przedmiotem działania szkoły niepublicznej są usługi o charakterze użyteczności publicznej, tj. edukacja. Status przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o okik potwierdza również – w odniesieniu do osób prawnych organizujących lub świadczących usługi o charakterze użyteczności publicznej nie będących działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej – wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r., sygn. akt III SK 22/04.

Wobec powyższego należy uznać, iż Prywatne Przedszkole Montessori „Bambini” z siedzibą w Poznaniu jako osoba prawna świadcząca usługi edukacyjne o charakterze użyteczności publicznej jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 lit.a ustawy o okik.

Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Stwierdzenie istnienia przedmiotowej praktyki wymaga spełnienia dwóch przesłanek: bezprawności działania i naruszenia zbiorowego interesu konsumentów. Powołany wyżej przepis ustawy zawiera w pkt 1-3 przykładowe wyliczenie praktyk zakazanych przez ustawodawcę. Katalog ten nawiązuje do stosowania klauzul wpisanych do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, nieuczciwych praktyk rynkowych lub czynów nieuczciwej konkurencji oraz szeroko ujmowanego prawa konsumenta do informacji.

„Zbiorowe interesy konsumentów” to prawa nieograniczonej liczby konsumentów, nie stanowią przy tym sumy indywidualnych interesów dającej się określić, nawet licznej grupy konsumentów.

Zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Wpis do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza zatem, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych.

W uchwale 7 sędziów z dnia 13 lipca 2006r. sygn. III SZP 3/2006, Sąd Najwyższy uznał, że praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 23a¹ *jest stosowanie identycznej klauzuli jak wpisana do rejestru niedozwolonych postanowień umownych przez innego przedsiębiorcę, który nie był stroną lub uczestnikiem postępowania zakończonego wpisaniem danej klauzuli do rejestru (...).* Odwołując się do argumentów o charakterze celowościowym oraz kierując się potrzebą zapewnienia skuteczności tego przepisu, Sąd Najwyższy podkreślił, że *praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów obejmuje również przypadki wprowadzenia jedynie zmian kosmetycznych polegających na przestawieniu szyku wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru, która wywołuje takie same skutki godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej co wpisana do rejestru.*

Nie jest więc konieczna dokładna, literalna zbieżność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej. Niedozwolone będą również takie postanowienia umów, które mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

W prowadzonym postępowaniu administracyjnym Prezes Urzędu zakwestionował praktykę Przedsiębiorcy polegającą na stosowaniu w obrocie konsumenckim wzorców umowy, w których zawarte zostały postanowienia o treści tożsamej z klauzulami wpisanymi do rejestru niedozwolonych postanowień umownych.

Zakwestionowane zostało m.in. postanowienie § 4 wzorca umowy świadczenia usług w zakresie wychowania przedszkolnego, zgodnie z którym wysokość opłaty czesnego może ulec zmianie w zależności od inflacji i wysokości ponoszonych przez Przedsiębiorcę kosztów utrzymania placówki.

W ocenie Prezesa Urzędu, kwestionowane postanowienia kształtują prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco naruszają jego interesy (art. 385¹§ 1 Kodeksu cywilnego). Przyznają bowiem Przedsiębiorcy prawo do jednostronnego decydowania o wysokości kosztów, które wchodzi w skład opłaty za świadczone na rzecz konsumenta usługi, a przy tym nie precyzują okoliczności, w których taka zmiana może nastąpić. Postanowienia te odnoszą się wprawdzie do głównego świadczenia konsumenta (wynagrodzenia za świadczone przez Przedsiębiorcę usługi), ale nie zostały one sformułowane w sposób jednoznaczny. Świadczy o tym użycie przez Przedsiębiorcę takich sformułowań jak: „itp.”, „inne”, czy też ogólne określenie „potrzeby przedszkola” jako przesłanki umożliwiającej zmianę wysokości czesnego. Należy ponadto zauważyć, że zastrzegając sobie prawo do zmiany wysokości opłaty na mocy jednostronnej decyzji, Przedsiębiorca naruszył wynikający z art. 384¹§ 1 Kodeksu cywilnego obowiązek doręczenia wzorca stronie umowy. Zgodnie z ww. przepisem, wzorec wydany w czasie trwania stosunku umownego o charakterze ciągłym wiąże drugą stronę, jeżeli został doręczony stronie przed zawarciem umowy, a strona nie wypowiedziała umowy w najbliższym terminie wypowiedzenia. Kwestionowane postanowienia upoważniają Przedsiębiorcę do dowolnej w zasadzie zmiany wysokości opłat obciążających konsumenta bez obowiązku powiadamiania go o tym, przy czym zmiana wysokości tej opłaty nie jest uznana za zmianę warunków umowy. Oznacza to, że konsument w przypadku podwyższenia wysokości opłaty nie ma prawa do odstąpienia od umowy. Z tych też względów w/w postanowienia spełniają przesłanki niedozwolonego postanowienia umownego, o którym mowa w art. 385³ pkt 20 Kodeksu cywilnego. Przepis ten za niedozwolone uznaje te postanowienia umowne, które przewidują uprawnienie kontrahenta konsumenta do określenia lub podwyższenia ceny lub wynagrodzenia po zawarciu umowy, bez przyznania konsumentowi prawa odstąpienia od umowy.

¹ W obowiązującej obecnie ustawie z dnia 16.02.2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów, praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów uregulowana została w art. 24.

W ocenie Prezesa Urzędu postanowienia te są tożsame z klauzulami niedozwolonymi wpisanymi w pozycjach: 59, 643 i 848 rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, na podstawie wyroków SOKiK odpowiednio z dnia 10 kwietnia 2003r. sygn. akt XVII Amc 17/01, 5 października 2005r. sygn. akt XVII Amc 20/05 oraz 6 lipca 2006r. sygn. akt XVII Amc 60/05.

Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2003r. sygn. akt XVII Amc 17/01, SOKiK uznał za niedozwolone postanowienie o treści: *Czesne w następnych latach studiów może ulec zmianie w związku z uzasadnionym wzrostem kosztów ponoszonych przez uczelnię i zostanie ustalone przez rektora zarządzeniem wiążącym strony umowy przed rozpoczęciem nowego roku akademickiego* (pozycja 59 rejestru). Natomiast w wyroku SOKiK z dnia z dnia 5 października 2005r. sygn. akt XVII Amc 20/05, Sąd Antymonopolowy uznał za niedozwolone postanowienie umowne zapis o treści: *„Wysokość czesnego może ulegać zmianom w zależności od inflacji i aktualnych kosztów kształcenia”*. Z w trzecim ze wskazanych wyroków za niedozwolone uznano postanowienie: *Wysokość odpłatności ustala dyrektor placówki w oparciu o kalkulacje kosztów bieżących. Odpłatność może ulec zmianie w ciągu roku szkolnego* (pozycja 848 rejestru).

W uzasadnieniu wyroku z dnia 6 lipca 2006r. sygn. akt XVII Amc 60/05, SOKiK zakwestionował zmianę wysokości opłat obciążających konsumenta, na podstawie jednostronnej decyzji przedsiębiorcy. Sąd ten podkreślił, że taki zapis umowny nie wskazuje, w jakich okolicznościach i w jakich warunkach może dojść do zmiany umowy. Zmiana wysokości opłat, do których uiszczenia jest zobowiązany konsument nie jest ponadto, jak wskazano, traktowana jako zmiana umowy co powoduje, że konsument nie może od niej odstąpić. Postanowienie to uznane zostało za niedozwolone postanowienie umowne, określone w art. 385³ pkt 20 Kodeksu cywilnego. Podobnie w uzasadnieniu wyroku z dnia 5 października SOKiK stwierdził, że Przedsiębiorca co prawda ma pełne prawo do podwyższenia wysokości czesnego w zależności od inflacji i aktualnych kosztów kształcenia, ale w takim przypadku konsumentowi winno być zagwarantowane prawo do odstąpienia od zawartej umowy, gdy nie jest on w stanie ponieść kosztów podwyżki.

Analiza porównawcza zakwestionowanych postanowień wzorców umowy i Statutu Przedszkola oraz przedstawionych powyżej postanowień wpisanych do rejestru niedozwolonych postanowień umownych wskazuje, że kwestionowane postanowienia wyczerpują przesłanki postanowień uznanych za niedozwolone. Zakwestionowane zapisy umowy nie mają wprawdzie identycznego brzmienia, jednakże w ocenie Prezesa Urzędu, wykładnia ich treści prowadzi do wniosku, że mieszczą się w hipotezach przytoczonych klauzul niedozwolonych.

Skutkuje to uznaniem, że wykazana została bezprawność działania Przedsiębiorcy, polegająca na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru niedozwolonych postanowień umownych.

Do stwierdzenia stosowania przedmiotowych praktyk niezbędne jest ponadto wykazanie, iż bezprawne działanie przedsiębiorcy godzące w interes konsumentów dotyczyło tzw. zbiorowego interesu konsumentów. W niniejszej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem interesów nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować- potencjalnych klientów Przedsiębiorcy. Niezgodnym z prawem działaniem Przedsiębiorcy mogła bowiem zostać dotknięta nieograniczona liczba osób, tzn. wszystkie osoby zawierające z nim umowy świadczenia usług w zakresie wychowania przedszkolnego.

Pismem z dnia 23 maja 2008r. Przedsiębiorca zobowiązał się do zawierania umów świadczenia usług w zakresie wychowania przedszkolnego w oparciu o nowo opracowany wzorzec umowy, z którego kwestionowane postanowienia zostały usunięte lub poprawione w sposób wskazany wyżej, a w odniesieniu do umów już zawartych - do ich wyeliminowania w drodze aneksów.

W świetle powyższego, w niniejszej sprawie zachodzą podstawy do zastosowania art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione- na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania- że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 powołanej ustawy, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

Zdaniem Prezesa Urzędu, w niniejszej sprawie spełnione zostały przesłanki do wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Okoliczności sprawy uprawdopodobniają stosowanie przez Przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na posługiwaniu się w obrocie konsumenckim wzorcami umownymi, w których zamieszczone zostały klauzule wpisane do rejestru niedozwolonych postanowień umownych. Przedsiębiorca zobowiązał się do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia wskazanym powyżej naruszeniom poprzez usunięcie z zawartych wcześniej i nadal obowiązujących umów kwestionowanych postanowień w drodze aneksów, zawieranie nowych umów zgodnie z nowo opracowanym wzorcem, z którego niedozwolone postanowienie umowne zostało usunięte oraz zmianę paragrafu 4.7 i 4.8 Statutu Przedszkola.

Zaproponowane przez Przedsiębiorcę zmiany kwestionowanych postanowień wzorca umowy i Statutu uwzględniają, w ocenie Prezesa Urzędu, obowiązujące przepisy prawa, w szczególności art. 385 i nast. Kodeksu cywilnego i mogą zostać wprowadzone do obrotu konsumenckiego w miejsce niedozwolonych.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek przekazania informacji o realizacji zobowiązania nałożonego w punkcie I sentencji decyzji oraz przedłożenia potwierdzonych kopii umów zawartych z konsumentami zgodnie z postanowieniami wzorca umowy, załączonego do pisma Przedsiębiorcy z dnia 23 maja 2008r.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

Otrzymuje:

Małgorzata Stankiewicz – Klimka
Prywatne Przedszkole Montessori „Balbini”
ul. Mazowiecka 6/3
60-617 Poznań